

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Велико Търново, 10.04.2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд гр. ВЕЛИКО ТЪРНОВО – Шести състав, в открито заседание на осемнадесети март през две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСЕН БУЮКЛИЕВ

при участието на секретаря С.М., като разгледа докладваното от председателя адм. дело №55 по описа на Административния съд за 2013 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 40 от ЗДОИ.

Жалбоподателката К.Г. *** обжалва мълчалив отказ на ректора на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” по подадено от нея заявление за достъп до обществена информация №179/27.11.2012 г. Релевира в жалбата си, че е поискала достъп от ответника до информация, имаща характер на обществена относно проект „Съвместен мониторинг на риска при извънредни ситуации в трансграничния регион на река Дунав” с референтен номер 2s -2.2-1, MIS – ETC Code 166 по Програма за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007 – 2013 по който ВТУ е партньор, като в законоустановения срок не е получила искания достъп. Аргументира, че ВТУ е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗДОИ, тъй като е задължен субект по смисъла на консолидирания държавен бюджет и средства от фондовете на ЕС или предоставяни от ЕС по програми и проекти, а и е юридическо лице, което получава финансиране като партньор по проекти и програми от ЕС, а се представлява по закон от ректора си и последният е задължен да предостави поисканата му обществена информация. При това релевира, че мълчаливият отказ е издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон, като с тези съображения иска отмяната на отказа в едно със съответните последици от това. Претенции за разноски не са изтъкнати.

Ответникът по жалбата – ректорът на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – Велико Търново, в открито заседание не заема становище по жалбата. В представеното по делото становище от процесуалния представител на тази страна се изтъква, че жалбата е неоснователна. За обосноваване на този извод се релевира, че поисканата от жалбоподателката информация няма характера на обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, тъй като не притежава законовите характеристика за тази и правна квалификация. Освен това се поддържа, че информацията не е поискана от жалбоподателката с цел създаване на мнение за дейността на университета, при което предоставянето и би било в противоречие със законовата цел. Моли жалбата да се отхвърли, като не претендира разноски.

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу годен за оспорване акт. В това отношение съдът съобрази, че заявлението е подадено на 27.11.2012 г., като до 11.12.2012 г. според разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗДОИ е следвало да се предостави достъп, като мълчаливият отказ подлежи на оспорване в рамките на 30 дневен преклузивен срок съгласно чл.149, ал.2 от АПК, който е изтичал на 10.01.2013 г., като жалбата е подадена чрез ответника на 09.01.2013 г., т.е. тя не е просрочена от една страна и от друга страна е подадена от лице с правен интерес. Неоснователно впрочем в съпроводителното писмо, с което преписката по заявлението на жалбоподателката е изпратена до съда се поддържа, че е просрочена с оглед на обстоятелството, че всъщност е било налично предходно заявление със същия номер, но подадено на 30.07.2012 г., по което е последвал отговор от страна на ответника. Съгласно изрично посоченото в жалбата на К.Д., оспорването е насочено срещу мълчаливия отказ по заявлението подадено на 27.11.2012 г., а не срещу предходен изричен или мълчалив отказ по друго заявление, при което жалбата се явява подадена преди изтичане на предвидения в чл. 149, ал. 2 от АПК преклузивен срок. Не следва да се възприема становището на ответника, в смисъл за недопустимост на жалбата поради наличие на предходен отказ за предоставянето на същата информация на същия заявител, който не е бил обжалван и е влязъл в сила. Предвид предмета на регулиране и целта на ЗДОИ, със същия е въведен специален ред за предоставяне на достъп информация от задължения орган, който изключва прилагането на общите правила на АПК. Така в чл. 37 от ЗДОИ изрично са предвидени основанията за отказване на достъп до обществена информация и наличието на предходен влязъл в сила отказ на административния орган не е между тях. Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, основание за отказ да се предостави информация /но не отказ да се разгледа искането/ е налице само когато достъп до исканата обществена информация вече е разрешен на заявителя и то в периода през предходните шест месеца. След като законът е допуснал възможността да бъде правено ново искане за вече получена информация, с единственото условие е изтичането на определен срок от предходното предоставяне на същата информация, на още по-голямо основание следва да се приеме, че няма пречка за повторно искане от страна на същия заявител, ако първоначалното не е удовлетворено, независимо дали отказът е бил изричен или мълчалив.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и съвкупно, приема за установена следната обстановка:

С посоченото заявление, вх.№179/27.11.2012 г., жалбоподателката е поискала от ответника на основание чл.4 от ЗДОИ да и бъде предоставен достъп до обществена информация по проект „Съвместен мониторинг на риска при извънредни ситуации в трансграничния регион на река Дунав” с референтен номер 2s -2.2-1, MIS – ETC Code 166 по Програма за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007 – 2013” по който ВТУ „Св.Св. Кирил и Методий” е партньор №8. посочила е изрично обхвата на исканата информация, както и желанието и тази информация да бъде предоставена на хартиен носител. По това именно заявление ответникът не се е произнесъл.

Законовата дефиниция на понятието „обществена информация“ се съдържа в нормата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, и съгласно нея, това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти, посочени в чл. 3 от същия закон. В чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, като задължени да предоставят обществена информация субекти са определени физическите и юридическите лица,

извършващи дейност, финансирана от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. В същия текст е въведено и ограничение на понятието „обществена информация“ по отношение на тези лица, като е определено, че такава е само информацията за дейностите им, финансирани по някой от посочените начини.

Юридическото лице, което ответникът представлява в качеството си на негов ректор е партньор №8 по проект „Съвместен мониторинг на риска при извънредни ситуации в трансграничния регион на река Дунав” с референтен номер 2s -2.2-1, MIS – ETC Code 166 по Програма за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007 – 2013”, което обстоятелство всъщност не се и спори. Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007-2013 г., е една от оперативните програми съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз и по-конкретно от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР). Впрочем тази програма установява рамката за Европейско териториално трансгранично сътрудничество между румънските и българските гранични райони, съгласно Политиката за сближаване 2007-2013 г. Според нейният преамбюл тя би следвала да направи възможно трансграничното сътрудничество, като сближава различните участници - хора, икономически участници и общности, за да се оползотворят по-добре възможностите, които предлага съвместното развитие на трансграничния регион, като тя се финансира от обществени (държавни и местни бюджети) и частни източници и ще бъде съфинансирана от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР). При това положение ответникът попада в хипотезата на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ, като дължи произнасяне, ако искането касае получаване на обществена информация по смисъла на вече цитирания текст на ЗДОИ.

Според чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ в срока по ал. 1 органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В случая компетентен орган, който следва да се произнесе по отправеното искане по смисъла на посочената разпоредба, е ректорът на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий”, като законен представител на задължения субект (чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗВО). С оглед на така изложеното, заявлението на К.Д. се явява отправено до лице, компетентно да вземе решение за предоставянето или отказването на достъп до исканата информация, но въпреки това по него не е било извършено произнасяне в установения от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ срок. в конкретното административно производство административният орган е длъжен да се произнесе с изричен акт, в законоустановения срок от подаване на заявлението. Това изискване се извежда от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, с които се въвеждат изисквания за писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, такива към формата и съдържанието му, както и за начина на връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона за писмено произнасяне по заявлението, в какъвто смисъл е и константната съдебна практика. В рамките на това специфично административно производството органът следва да прецени дали исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дали са налице другите предпоставки за предоставяне на достъп, дали не са налице основания за предприемане на действия за защита интересите на трети лица и едва след това да се произнесе по реда и във формата, предвидени в чл. 28 или чл. 38 от ЗДОИ.

В рамките на производството органът следва да прецени дали исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дали са налице другите предпоставки за предоставяне на достъп, дали не са налице основания за предприемане на действия за защита интересите на трети лица и едва след това да се произнесе по реда и във формата, предвидени в чл. 28 или чл. 38 от ЗДОИ. При това характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането, като, в случай че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока. В този смисъл мълчание на администрацията, фингирано към последиците на административен акт в това производство е недопустимо. В тези си процесуални действия ответникът не може да бъде заместен от съда при провеждането на административното производство и решаването на въпроса с който то е бил валидно сезиран, както е в процесният случай. Правомощието на съда, посочено в разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от закона намира приложение единствено в хипотезата, когато задълженият субект се е произнесъл с мотивирано решение за отказ, провеждайки в цялост административното производство и прилагайки някоя от хипотезите на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

По изложените съображения настоящият състав намира, че отказът на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, да предостави обществена информация по заявление вх. № 179/ 27.11.2012 г., подадено от К.Г.Д., е незаконосъобразен поради неспазване на задължително установената в специалния закон форма и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени при неговото издаване, като същият следва да бъде отменен, а преписката върната на задълженото лице, за постановяване на изричен акт по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, при съобразяване разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ.

Жалбата е основателна.

При този изход на спора съдът не присъжда на жалбоподателката разноски, тъй като такива не са претендирани.

Водим от горното, Великотърновският административен съд, шести състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново да предостави обществена информация по заявление вх. № 179/ 27.11.2012 г., подадено от К.Г.Д. ***.

Изпраща преписката на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново за изрично произнасяне по заявление вх. № 179/ 27.11.2012 г. за достъп до обществена информация, подадено от К.Г.Д., съобразно указанията на съда, дадени в мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: